

אשכול יוסף

מאוצרותיו הרבי יוסף ז"ל סימן טוב שליט"א
מוזבר הספרים "כרם יוסף" וע"א ס' פעיה"ק ירושלים תובב"א

אשכול יוסף

גיליון מיוחד ליום השנה התשיעי לפטירת מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל

**איגרת מספר וחיוזוק מסתי"ק של
מרן הגר"ד כהן שליט"א ראש ישיבת
"חברון", לתלמידי ישיבת "כרם יוסף"
בעקבות פטירתו של מרן זצ"ל**

אור ליום רביעי ה' חשוון התשע"ג

בס"ד

כל עולם התורה וכלל הציבור עטופי יגון ואבל על הסתלקותו של גאון התורה וההוראה אשר אלפים ורכבות נאותו לאורו ולמדו ממנו דבר ה' זו הלכה ואורחות חיים והאיר לעולם כולו ולדרים עליה בכל תפוצות ישראל בפסקיו ובהדרכותיו וקירב רבבות לאביהם שבשמים והעמיד אלפי בתים של תורה בכל עיר ועיר.

והנה אין בכוחנו לעמוד ולומר דברי הספד, כי כמה שנדבר לא נוכל להקיף את גדולתו ופעולותיו הגדולים של ענק הרוח ששתלו הקב"ה בדורנו להשיב לב אבות אל בנים ולב בנים אל אבותם.

אבל ברצוני לומר כמה מילים עבור ציבור בני הישיבות ואברכי הכוללים שעבורם אבל זה הוא אבל יחיד, כיון שרבינו זצלה"ה אהב יותר מכולם את ציבור בני התורה וכל בן ישיבה היה יקר עבורו מפניו. ורציתי להדגיש בזמן זה נקודה שצריכה להיות עבורנו לקבלה מיוחדת בימי האבל אלו, דהנה כידוע היה מרן הרב עובדיה, לא רק מורה הוראה ויושב על מדין, אלא גם מנהיג גדול בסדר גודל שכמעט לא נודע כדוגמתו, והיה מרגיז ממלכות ומרעיש ארץ ונשיאים ורוזנים חלו מפניו והנה הוכיח רבינו שעל אף שמעולם לא עסק בשום לימוד של חכמה אחרת ומעולם לא יצא מאהלה של תורה ומד' אמות של הלכה והיה שקוע כל יומיו ושנותיו בביעייתה ועמלה של תורה הרי בכח התורה בלבד זכה להיות לא רק רב דיין ופוסק הלכה אלא מנהיג גדול של ציבור ענק שכל העולם כולו התייחס אליו בכבוד וחלו למוצא פיו, ובודאי שקיבל את כל מדרגותיו רק מכח עמלה וביעייתה של תורה בשקידתו הנוראה כל ימיו ויומם ולילה.

ובימים אלו שבאים הרבה לקרר את בני התורה משקידת התורה וביעייתה ולהכניס מורך בלבבות על הדאגה לעתיד וכדומה הרי כמה מוסר השכל יש לנו לראות את כוחה של שקידת התורה וביעייתה.

ובימי האבל עלינו להתחזק בדרכיו והליכותיו ולהשתדל יותר ויותר ללמוד מדרכיו כמה הערך של כל רגע ורגע של לימוד התורה וכמה חמור כל רגע של ביטול תורה. ובזכות חיוזוק זה נזכה ויהיה למליץ יושר לכל עולם התורה שנוכל להמשיך ולשאת בגאון את דגלה של תורה ולהרים קרן התורה, וביזה נזכה לגאולה שלימה במהרה.

דוד כהן

מתוך המושא במשדר יום הליכולא שע"י "המרכז לבורשת מרן"

שלום לכם לכל העוסקים במלאכת הקודש ולכל הצופים בכל ארץ הקודש ובכל רחבי תבל. כשאנחנו מורי ורבותי באים לדבר על יום הזיכרון השמיני למרן ז"ע אביר הרועים, אביר החכמים, שמונה שנים עברו, אבל עדיין עם ישראל מומאן להאמין, מומאן להכיר בעובדה שמרן לא איתנו משתי סיבות: א. מרגישים את החלל מיום ליום, ככל שהימים עוברים וחולפים זו בבחינת "וימאן יעקב להתנחם", המת משתכח אבל אין החי משתכח. מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל הוא חי, התורה שלו, כל חותמו הגדול שהטביע באומה כולה, בתבל כולה, מרן עודנו חי! דבר ראשון, הפער העצום שנפער בעולם כולו, בעיקר בעולם הרוחני ואף בעולם הגשמי, כולם כולם מרגישים בחסרוננו של מרן, כמה מרן היווה הגנה לעולם...

על רשב"י אנחנו אומרים "כל ימיו אשר היה, אות הקשת לא נראה", על מרן אנחנו יכולים לומר "כל ימיו אשר היה, לא היתה מגיפה", לא היה קורונה, לא היו שום מרעין בישין, זה היה כוחו של מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל.

אז אמנם מורי ורבותי שמונה שנים עברו וחלפו, אבל אנחנו עדיין מומאנים להתנחם, מרגישים עדיין בחסרוננו של מרן, ומצד שני אפילו שעברו וחלפו להם שמונה שנים אנחנו עדיין כאילו מרגישים אוזנים בגלימתו של מרן. אנחנו רואים את התורה של מרן מהדהדת בבתי כנסיות ובבתי מדרשות בכל מקום בעולם, בכל בתי מדרשות בכל העולם כולו יושבים ועוסקים בתורה של מרן, הולכים לאורו, הולכים לאור הפסקים שלו, ולא רק אצלנו יהדות המזרח בארץ ובתפוצות, אלא אפילו אצל אחינו האשכנזים, יושבים ועוסקים בתורה של מרן ומתפעמים מגודל גאונותו שקידתו ותורתו הגדולה.

מורי ורבותי מרן חי עלי אדמות תשעים ושלוש שנים אבל תמיד אני רגיל לומר שזה פלא עצום, איך יכול להיות, איך יתכן שאדם שחי רק תשעים ושלוש שנים חולל מה שאחרים במאות שנים לא יכלו לעשות?! כמה מרן כתב, כמה מרן יסד, כמה מרן הקים, כמה מרן לימד, כמה מרן הרביץ תורה... אם יושבים ומתבוננים בכל מה שמרן חולל ופעל ועשה, זה צריך להיות לא חכם אחד, עשרות ומאות חכמים לא יוכלו לעשות את מה שמרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל עשה!

מורי ורבותי, אומר לכם דבר אחד. הגמרא במסכת כתובות (ק) אומרת, ביום אשכבתיה דרבי, ביום שרבי יהודה הנשיא נפטר, נעצו חרב בבית המדרש אמרו "כל מי שיאמר נח נפשיה דרבי ידקר בחרב", מי שיאמר שרבינו הקדוש נפטר ידקר בחרב - ימיתו אותו!

נשאלת השאלה מורי ורבותי, פלא פלאות, תארו לכם באים ומכריזים "מי שיאמר שמרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל נפטר ידקר בחרב". אמנם אנחנו מכריזים ואומרים את זה, מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל חי כפי שאמרנו, וכבר נמשיך ונסביר ב"ה, אבל איך יתכן לומר "כל מי שיאמר נח נפשיה דרבי ידקר בחרב", וכי לא צריכים להכריז על הלויתו של רבי?!

אומר לכם דבר אחד לפני שאומר לכם פירוש נפלא ביותר, דבר מבהיל. בהלויתו של מרן מלפני שמונה שנים, בעת ובעונה הזאת מורי ורבותי, הייתי עומד בין ישיבת פורת יוסף ובין חומת שנלר שם על רחוב מלכי ישראל, עמדתי שם בין האלפים, והנה פתאום באמצע מסע ההספדים אני מרגיש דחיפות איזמות ועצומות, מרגישים דוחס כל כך עצום, סכנה מאוד גדולה. מיד הסתובבתי לראות איפה אפשר לברוח, יש אפשרות אחת לטפס על החומה של שנלר... והנה החומה גבוהה אי אפשר לטפס עליה. אני ואלה שעמדתנו שם, עמדנו מיד וקיבלנו עלינו עול מלכות שמים, זעקנו מעומקא דליבא "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד", הרגשנו שאלו הרגעים האחרונים... והנה פתאום פלא עצום, פתאום אנחנו רואים שהמקום התרווח, נעשה נס! סיפרתי את זה אחר כך, אמרו לי כמה אחרים, לא אחד ולא שנים - בכמה שיעורים, כל מקום שאני דורש את זה אומרים לי "גם אנחנו הרגשנו כך גם אנחנו הרגשנו כך".

והנה מורי ורבותי באותה שעה הבנתי את הפשט בגמרא במסכת כתובות, רבי הקדוש, רבי יהודה הנשיא, נשיא ישראל, שאפילו מלכים ורוזנים כולם שיחרו לפתחו, הגמרא אומרת שם שאנטונינוס המלך חפר ועשה מערה מביתו עד ביתו של רבי הקדוש, כדי ללמוד מפיו תורה, עד שהתגייר וקיבל תורה מרבינו הקדוש.

והנה אפשר לומר מורי ורבותי, שברגע שהם שומעים שרבי נפטר, העם פחדו, חכמי בית מדרש פחדו, אם הדבר הזה יודע בפתע פתאום שרבי יהודה הנשיא נפטר, כל עם ישראל יעלו ללויה כפי שהיה, כפי שהגמרא בכתובות מתארת, שכל עם ישראל כולם עלו ללויה של רבי, חוץ מוכסב אחד, חוץ מיהודי אחד. אם כן היה חשש סכנה גדולה, פיקוח נפש, כל עם ישראל יעלו בבת אחת, לכן אמרו "מי שיאמר נח נפשיה דרבי ידקר בחרב". זה פשט אחד.

כמה שנים אחרי שמרן נפטר, הייתה לווייתו של אותו גאון וקדוש, שם נרמסו למוות בר מינן כמה אברכי משי, אז הדברים קיבלו משמעות יותר. ועל אחת כמה וכמה לדאבון לב מה שאירע השנה החולפת, נראה וסמוך אלינו באסון מירון, לא תקום פעמים צרה, שארבעים וחמישה נפשות קדושות מישראל עלו בסערה השמימה, הפירוש הזה מקבל הפלא ופלא משנה מעלה, כפתור ופרח...

מורי ורבותי! מעבר לפשט של הגמרא, היום אנחנו מבינים את הנס שהיה בהליתו של מרן, ההלוייה הגדולה בתבל, שלמעלה ממיליון איש שהגיעו בין רגע אחד בלי אומר ובלי דברים... אם היו מתכננים מראש, ודאי היו מגיעים שתי מיליון. כל עם ישראל יודע ומעריך את גדולתו ותורתו של מרן, איך שדבריו היו חודרים עד עמקי בטן, איך שמילה אחת של מרן היתה מרעושה בכל העולם כולו...

כבר אספר לכם כמה סיפורים מבהילים על מרן, אבל לא לפני שאומר לכם את דברי החת"ם סופר. אומר רבינו ההתם סופר (דרשות ח"ב עמ' שפד), "כל מי שיאמר נח נפשיה דרבי ידקר בחרב" פירושו כך, עכשיו רבי יהודה הנשיא נפטר, עמדו התלמידים ואמרו שאף אחד לא יבוא ויאמר: זהו, עד כאן, היה רבי יהודה הנשיא, מכאן ואילך זהו, אנחנו נלמד תורה אחרת, פסקים אחרים, לימודים אחרים, אלא תורתו של רבי הקדוש תמשך. אומר רבינו יוסף חיים בבן יהודה (כתובות שם), נמשך ונעלה את נשמתו של רבי הקדוש גבוה מעל גבוה, לכן אמרו "מי שיאמר נח נפשיה דרבי ידקר בחרב".

ואף אנו נאמר מורי ורבותי: "מי שיאמר נח נפשיה דמרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל ידקר בחרב", מרן חי וקיים, צדיקים במוותם קרואים חיים - רשעים בחייהם קרואים מתים, עדיין מורי ורבותי מהדהדת באוזנינו הזעקה, הקנייה, ההספד של מרן הראשון לציון הגאון המפורסם רבינו יצחק יוסף שליט"א שאמר בלווייה: "הדור שמרן היה חי, היום הזה זה לא אותו יום של מחר, הדור, התקופה של מרן הרב עובדיה, זה לא אותו דור שבא אחר כך", ואנחנו אומרים מורי ורבותי כל יום כל יום שעובר מאז שמרן זצ"ל נפטר, אנחנו מרגישים את החיסרון, אמנם כמו שאמרנו התורה של מרן מהדהדת בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, הדמות של מרן חופפת וסוככת על כל בני התורה ועל כל עם ישראל בכל אתר ואתר, אבל עדיין אנחנו מרגישים בחסרוננו של מרן!

איך אנחנו מחיים את מרן? איך אנחנו מביאים את מרן כגון לדורנו? ממשיכים בתורתו, ממשיכים בדרכו, בדרך שהנחיל לשקידת ויגיעת התורה, הוגים בתורתו הגדולה שהנחיל לנו, כך אנחנו זוכים להידיב בנשמתו של מרן זצוק"ל.

אנחנו רואים אצל צעירי הצאן, אצל הבחורים הצעירים בדורנו, איך הם נכספים, משתוקקים לדרכו של מרן. הם אומרים "לו רק היינו בדורו של מרן, אילו היינו זוכים לאחוז בשולי גלימתו, לזכות לברכתו, לשמוע את מוצא פיו", הם מתגעגעים, הם מרגישים הנשמה שלהם נקשרת במרן... אמנם אנחנו רואים אותם באים ויושבים ועוסקים בתורתו, אבל איך אנחנו יכולים לתת להם את הטעימה, את ההרגש, בעיקר בעיקר את היראת שמים העצומה!

מורי ורבותי, אני רוצה לספר לכם סיפור שסיפר לי ידידי הרב צבי חקק שליט"א: יום אחד אחרי פטירתו של מרן אני הולך ועושה קנייה בסופר, ובסימונה הולך לעבר הקופה. אומר לי הקופאי: "תגיד, אתה מכיר אותי?". - "לא, אתה נראה רחוק מתורה ומצוות, אני לא מכיר אותך...". הוציא את התעודת זהות שלו והראה לרבי צבי חקק. מסתכל ר' צבי על התעודת זהות, מסתכל על הקופאי, נבהל! זה אתה?! אני זוכר אותך, היית מתפלל בביתו של מרן...". אומר: "כן, אני הייתי בא למרן, הייתי יושב אצל מרן". היה עם פאות, היה נראה כשומר תורה ומצוות. אומר לו ר' צבי: "תגיד לי, מה קרה? איך סרת מן הדרך?!" אומר לו: "אני אגיד לך את האמת, מרן היה כל עולמי, כל החיים שלי! נפטר מרן, זהו...". עם הזמן איבד את כל היראת שמים שלו, הפסיד את מרן, הפסיד הכל, אבל לא זו הדרך ולא זו העיר, כפי שאמרתי מרן עודנו חי זה מה שחסר, איך לחבר את הצעירים ואת הדור החדש ליראת שמים של מרן.

מי שהיה יושב ליד מרן היה רואה את גן עדן, ומצד שני היה רואה את הגיהנם. לא היה צריך לדבר, היו רואים את היראת שמים, את הדקדוק הלכה, את החרדה לבין אדם לחבירו, את ניצול הזמן הנורא לשקידת התורה, את אהבת ישראל אמיתית. אז דבר ראשון כאשר הדור החדש רואה אותנו, איך אנחנו נכספים לתורתו של מרן, איך אנחנו חרדים לכבודו של מרן, זה מיד משפיע. כידוע שבחינוך הדבר הראשון זה זוגמא אישית, כאשר הדור החדש רואה שאנחנו לא

זים מפסקיו של מרן, לא מקלים חס ושלום בשום דבר, לא מקלים כנגד כל פסק של מרן, אם מרן פסק כך אז אנחנו הולכים בדרכו, כאשר הדור החדש רואה שאנחנו דבקים בתורתו, ביראתו, במשנתו, ללא פשרות, ללא חכמות, ממילא הדור החדש נשאב אל מרן. וגם כפי שתמיד מזכיר רבינו הראשון לציון הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א להשקות את צעירי הצאן מהבאר הגדול של מרן, מתורתו הגדולה, שם בתורתו של מרן, בשיחותיו ובדרשותיו, אפשר לחזור ולהתחבר למרן, כאילו הוא עודנו חי עמנו כאן.

ראו זה פלא מורי ורבותי, מרן זצ"ל נפטר בפרשת נח. היתה שנה אחת שמרן כמעט לא יצא מביתו, היו איומים על חייו. השב"כ אסר על מרן לצאת מביתו, וכמעט ולא יצא. והנה לקראת סוף השיעור הייתה הפתעה גדולה, היה זה בפרשת נח, והנה בעשר דקות האחרונות של השיעור מרן טרח והגיע... מי שידע כמה היה הזמן יקר למרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל מבין את המשמעות של זה המסירות נפש של מרן לבוא לעשר דקות.

מורי ורבותי, אני מעיד כאן שמים וארץ, אם הייתם נותנים למרן מזוודה מלאה דינרי זהב, מזוודה מלאה יהלומים, הייתם אומרים למרן "רק חצי שעה הרב יבוא ישב איתנו, יבטל מזמנו חצי שעה, יותר על הלימוד, ניתן לו מזוודה מלאה זהב", הוא לא היה מסכים בשום פנים ואופן. אם יתן איש את כל ביתו את כל הון ביתו באהבה שאהב מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל את התורה בזו ביזו לו, לא כסף, לא זהב, לא שום דבר, שום דבר לא עניין את מרן, רק תורה ורק תורה, רק זיכוי הרבים, ורק הרבצת תורה.

והנה מורי ורבותי בעשר הדקות האחרונות מרן מגיע לשיעור פרשת נח, מה הרב בוחר לומר?!? אולי איזו הלכה בהלכות שבת?!? אולי איזה פלפול?!? לא! מרן יושב ומדבר על נח, ומקשה: נח צדיק תמים בדורותיו. נחלקו רב ושמואל, יש אומרים בדורותיו ולא בדורות אחרים... וכאן זעק מרן מנהמת ליבו ואמר: "מה רצו חכמי ישראל מנח? נח שבנה את התיבה מאה עשרים שנה, למה לדרוש אותו לגנאי?!? למה לא לשבח את נח?!? אפילו בדור כזה, בדור של חורבן, למה את אברהם אבינו אברהם יצחק יעקב אתה הולך ומעטר אותם בעטרות ומשבח אותם, מגדל ומרומם אותם, ועל נח אתה אומר "צדיק תמים בדורותיו, אילו היה בדור אחר כביכול לא היה שווה כלום"!!

וכאן מרן התחיל לדבר מנהמת ליבו בכאב גדול, כאילו נח בדורנו... ראיתי איך זה כואב למרן איפה נח היה. מרן אמר: "למה לא יצא להשפיע?!? למה לא יצא להחזיר בתשובה את בני דורו?!? למה לא התפלל על בני דורו?!?!", זה מה שכאב כל הזמן למרן, אמר מרן: אכן אמרו חז"ל בדורותיו ולא בדורות אחרים! היתה תביעה על נח למה הוא לא פעל ועשה. אבל יש אומרים, מורי ורבותי, הרי יש אומרים שכל שכן שבדורות אחרים היה נקרא צדיק, ושניהם אמת. כאן לפני בניית התיבה דודו המבול, כאן לאחר דוד המבול. לאחר דוד המבול באמת נח תיקן את זה, והתחיל לחולל פלאות בעם.

אספר לכם סיפור מפעים שהתפרסם רק לאחרונה, בו רואים את הגדלות של מרן, את התשוקה של מרן לתורה. הנה אנחנו כאן על ציונו של מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, ממש מורי ורבותי בבחינת "איך מלוך לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות רק תורה ומעשים טובים" (משנה באבות).

סיפר הגאון רבי דוד יוסף שליט"א ראש כולל "יחווה דעת": היה עשיר אחד גדול שהרב דוד יוסף הלך אליו לביתו בחו"ל ופנה אליו: "אנא בבקשה ממך תתרום לכולל, תתרום לכולל יחווה דעת, אם אתה יכול להחזיק כמה אברכים...". אמר לו העשיר הזה אחרי שישב וחשב: "תראה, אני לתרום לכולל לא מעוניין, אבל יש לי עסקה בשבילך אני מוכן לחתום על עסקת יששכר וזבולון עם אבא שלך, עם מרן. אם מרן מסכים לעסקה, אני מחזיק מאה אברכים, מאתיים אלף שקל בחודש כמה שצריך, מאתיים, מאתיים חמישים אלף שקל, שלוש מאות אלף שקל בחודש, אני מוכן לתת למרן עסקת יששכר וזבולון...". אמר לו רבי דוד יוסף: "תראה, אני יבוא לאבא, אבל אני לא יכול להגיד לאבא מה לעשות, אני לא יכול להגיד לו 'יששכר וזבולון', אי אפשר להגיד כזה דבר לאבא". היראה שהיה ממרן, מחמת הגדלות של מרן, אפילו הסובבים אותו היו רואים ממנו יראה של כבוד. היינו הרבה בביתו של מרן, איך כאלה דברים מורי ורבותי, היו רועדים ממנו, אפילו רעייתו הרבנית ע"ה הרבנית מרגלית, אשתו שנמצאת איתו יום יום, איזה כבוד היתה רוחשת למרן, איזו יראה, איזה רתת וזיע היה לה ממרן. מעולם לא קראה לו בשמו, תמיד אמרה לו "הכם עובדיה", "כבוד הרב", הכל בגלל שמרן היה בורח מהכבוד, היה בורח מכל גינוני מלכות, והתורה והכבוד רדפו אחריו...

מורי ורבותי, יום אחד יושב הרב דוד יוסף אצל מרן, ומרן אומר לו: "נו... מה עם הכולל?". אומר לו: "כבוד הרב, יש קשיים". - "למה? תדבר עם העשירים... אני ידבר איתם!". הרגיש הרב דוד שזו השעה, עכשיו ההזדמנות לדבר עם הרב על העניין של אותו עשיר... אמר לו: "אבא, את

יצחק יוסף
ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

Yitzchak Yosef
The Rishon Lezion Chief Rabbi Of Israel
President of The Great Rabbinical Court

בס"ד, י"א תשע"ז

מכתב חיזוק

לכבוד מעלת בני התורה היקרים המסולאים בפי, השוקרים על דלתות תורתנו הקרושה לילה כיום יאיר כחשיכה כאורה, החפצים ומשתוקקים לעלות מעלה מעלה בתורה התורה היראה, ואף מתפללים באוירה מרוממת בני עמדי דרסי, בישיבת המתמידים "אור התורה" בבית המדרש "צופניף" בעיר ירושלים תובב"א, בראשות ראש המוסדות, מזכה הרכים, חובר חיבורים מחוסם, פה מפיך מרגליות, איש חי רב פעלים לתורה ולתעודה, הגאון רבי יוסף חי סימן טוב שליט"א, המנהל מקום תורה זה לש"ש. וזאת בהתייעצות ובהכוונת הגאונים הגדולים רבי משה צוקק שליט"א ראש ישיבת "פרת יוסף", והגאון רבי דוד נתן שליט"א ראש ישיבת "חברון", אשר מלווים את ישיבת המתמידים ומדריכים אותה על כל צעד ושעל.

אשריכם ואשרי חלקיכם שזכתם לעסוק בתורה, ובפרט בזמנים הרפויים מלימוד התורה, כימי שיש ושי"ק, ימי בין הזמנים, דבר חשוב הוא להגביר את לימוד התורה דוקא בימי "בין הזמנים", בהם יוצאים בני הישיבות ממחיל הישיבה, על מנת ללמוד מה שלבם חפץ בבתי מדרש סמוך לביתם. וישיבות בין הזמנים היא הצלה גדולה עבור רבים, הן מחמת כך שמגביר את לימוד התורה בימים אלה, והן מפני כך שמציל את החבורים מכל מיני סכנות של פגעי הרחוב, והתחברות לערי שוליים ה' ירחם. ויכולים לאבד את כל מה שהשיגו והתחזקו ברוחניות במשך שהותם בישיבות הקדושות.

ומן אאמרי זיע"א היה מעורר תמיד בשיחותיו בישיבתו הקדושה ישיבת "חזון עובדיה", קודם יציאת הבחורים לבין הזמנים, לנצל את ימי "בין הזמנים" ללמוד דברים אחרים ולנצל זאת לידעת התורה. וראה מ"ש בזה בקובץ חזון עובדיה ח"א, בסופו.

וזכרתי, בשנים תשי"ח-תשכ"ט, בימי החי"מ היה מן אאמרי זיע"א מדרו לאכול סעודת שחרית וממחר "לברוח" מביתו לביה"כ צופניף, שם היה לומד עד סמוך למנחה. ועשה כן מחמת שהיה חרש שיבאו לבקר בחז"מ, ועקב חשקו העז ללימוד תורה היה ברוח מביתו בכל חז"מ ללמוד לבדו. וכאשר היינו מפצרים בו בצהרים ללכת לסעוד, היה דוחה אותנו עוד מעט, והיה שקוע בלימוד עד שעת אחר הצהרים, ואז היה מגיע לביתו לסעוד, ומיד לתפלת מנחה וערבית ושיעור לרבים.

ואמנם במהלך חי"ז"מ יש לנצל את ימי שיש ושי"ק לחזרה על המסכת הולמדת בישיבה, ושמעתי ממרן אאמרי זיע"א שבביתו בזמן חורף אחד, חזר על מסכת גיטין שנלמדה אז בישיבה, שישים פעם. כזה ראה וקדש. ובימי שיש שבת ובין הזמנים למד בית יוסף בכל חלקי התורה. וכבר בגיל עשר שנה כתב תשובות בעניני טריפות ואיסור והיתר.

וברכתי להרה"ג רבי יוסף חיים פתח זצ"ל על כל פעולותיו הטובות, שימשך להורבך תורה בתלמידים ולזכותם בלימוד התורה, ואלוהיך יאריך ימיו.

ברכת התורה,
יצחק יוסף
ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

האמת אספר לך: יש עשיר אחד מוכן לתרום מאתיים שלוש מאות אלף שקל בחודש, אבל אומר שמסכים רק עם עסקת "יששכר וזבולון", אם אתה אבא אתה תחתום עסקת יששכר וזבולון, הוא נותן לחשבון שלך". אמר לו הרב: "בסדר, אני מעוניין! תבא לי שטר, נעשה יששכר וזבולון עם העשיר הזה", הא... והעיר שושן צהלה ושמחה. כל יושבי בית המדרש ביחודה דעת שמחו, עכשיו יש קמה, יש תורה! מיד רבי דוד יוסף רץ כצבי וגיבור כארי, התקשר לעשיר הזה: "תשמעו הגיעה השעה... שעת פז! מרן מסכים לתתום על עסקת יששכר וזבולון". מיד סידרו את העניין, ועשו את העסקה... עכשיו הרב דוד היה בטוח, זהו, הכולל מסודר, הכסף יכנס ישירות לכולל לאברכים. והנה אחרי העסקה הרב קורא לרבי דוד, ואומר לו: "אני עשיתי עסקת יששכר וזבולון, נכון? הכסף שלי, שכל הכסף שיכנס לחשבון שלי...". רבי דוד אמנם רעד בליבו, אבל לא דיבר מילה, וכך היה. אחרי כן מיד מרן ביקש פנקסי צ'קים, קורא לרבי דוד ואמר: "תשמע, הכסף נכנס לחשבון, עכשיו אני נותן לך את כל הכסף לאברכים, ואני מוסיף על זה, עכשיו זה שלי, אני רוצה להיות המחזיק; מרן נתן מוכספו, מזהבו היה נותן...

מורי ורבותי, כל זה מאהבת התורה של מרן. א"א לתאר את השקיעות התורה של מרן, יכלה הזמן והמה לא יכלו, אפשר להמשיך ולדבר על גדולתו, על אהבת התורה שלו, על חשקת התורה שלו, על כוחו הגדול, על ברכותיו, איך שהיה מחולל פלאות, איך שהיה לו כח השפעה... ומעל הכל אהבת התורה של מרן שלא ידעה גבולות ולא ידעה סוף. יום אחד באים ומראים לרב באחד הספרים שטרות שכבר עברו זמנם, הרבה כסף שהרב שם באיזה ספר, שטרות שכבר לא תקפים, צ'קים שהתארך שלהם פג לפני הרבה שנים, הרבה כסף שהרב הפסיד אותו, שכח אותו. מרן קרא למזכיר שלו, אמר לו: "תשמע, קח את השטרות האלה, תלך לצי"נג', תראה מה אפשר לעשות עם זה, ותבוא ותגיד לי...". אמר לו: "כבוד הרב, זה הכל עבר זמנו". אמר לו: "לך תבדוק ותחזור אלי". הלך בדק, אמרו לו: "תשמע, כל זה עבר, אין מה לעשות עם זה". חזר ואמר: "כבוד הרב, אני מצטער לומר לרב, אבל כל השטרות הללו שהרב שם בספר הכל עבר הזמן, אין מה לעשות עם זה, לצור על פי צלוחיתו (ב"מ ז:): "מה עשה הרב? הצטער? לא, ישב והתחיל לצחוק, התחיל לשמוח...". "כבוד הרב, למה הרב שמח?". אמר: "הא... אחרי מאה עשרים, אגיע לשמים, יגידו לי 'אולי שכחת איזה משהו בלימוד? איך שכחת?!', אני יגיד להם: תראו, גם את הכסף שכחתי מאהבת התורה!".

אבל את התורה מרן לא שכח, כולם יודעים את הגדולה העצומה שלו בתורה, ביתו היה בית מלא ספרים, ואת כל הספרים שהיו בביתו, עשרות אלפי ספרים, את הכל הרב ידע ישר והפוך.

מורי ורבותי, פעם אחת הגיעו בני משפחתו לבית של מרן. אחת הדודות הגיעה, ואז אמרו לרב: "כבוד הרב, הדודה פלונית אלמונית הגיעה". אמר הרב: "כן, יש לי מתנה להביא לה, הרבה זמן לא הייתה, אני רוצה להביא לה מתנה לסייע להם...". טוב, אמר: "תביאו לי את הספר פלוני אלמוני, שם שמתי את הכסף". כידוע דרכו של מרן הייתה להחביא את הכסף בתוך הספרים. למה? מה מרן היה מכיר? רק ספרים! חבל לו על הזמן... היה לוקח את הכסף, שם בתוך הספרים. והנה מורי ורבותי, הרב אומר: "תביאו לי ספר פלוני, אני רוצה לתת שמה משהו לדודה". מביאים לרב ספר, הרב מוציא מלא שטרות, ערימה של שטרות, מניח על השלחן ואומר לדודה: "זה בשבילך, תקחי את זה ותקני דברים לילדים, לבית, לכבוד החג...". כולם עמדו סביב השלחן, וכולם צוחקים... רואים את המחזה הזה וצוחקים. אומר להם הרב: "למה אתם צוחקים? אני נותן לה מתנה, ואתם...", אומרים לו: "כבוד הרב, אלו שטרות מנופול, לא שטרות של כסף". יום אחד הרב עשה סיבוב, הלך לאיזה שיעור בלילה, ראה ברחוב שטרות של מנופול זרוקים, אמר: "הרי אלו שלוי", הכל מפוזר... (ירש ב"מ). מרוב קדושתו לא ידע להבחין מה שטר כסף אמיתי, מה מנופול...

מה מרן ידע? ידע תורה! אהבת התורה! חשקת התורה! היו באים עשירים גדולים, בעיני ראינו, מביאים לרב מעטפות מלאות דולרים מלאות... מרן היה לוקח את המעטפה, היה עומד שם ראש ישיבה נותן לו "קח את זה, קח את זה", נותן לבנו רבי יצחק "זה לחזון עובדיה", לבנו רבי דוד "זה ליחוד דעת". טוב, תבדוק, תראה כמה כסף יש במעטפה... שום דבר, רק תורה ורק תורה ורק תורה. יש אין ספור סיפורים על שקידת התורה של מרן... אתמול אחרי השיעור ניגש אלי אחד ואומר לי "כבוד הרב, אני רוצה לספר לך סיפור על מרן". הוא מספר שיום אחד הוא ועוד מישהו הלכו למרן להביא לו מתנה ספר עתיק. "הגענו לרב, איך שהבאנו לרב את הספר, ישר הרב הכיר, ידע הכל על הספר...".

אבל לא היה פשוט כלל להביא לו את הספר. לפני כן התפללנו אצל הרב, איך שהסתיימה התפילה, לא עברה דקה כבר מרן היה יושב בחדר לימודו, הספיק כבר לפשוט את גלימת הזהב והמצנפת, והוא צולל במים עמוקים, צולל בעומקה של תורה. והנה מורי ורבותי, זה מעשים שבכל יום, מגיע בנו הגאון רבי משה יוסף, ופונה למרן: "כבוד הרב, הגיעו כאן אנשים יקרים ונכבדים, רוצים להביא לרב מתנה". הרב לא שומע! הרב שקוע בלימוד, הרב שקוע בתורה... אלו דברים שהיו בכל יום, אבל מה הוא הוסיף לי? שרבי משה ניגש למרן ואמר לו: "כבוד הרב, כבוד הרב!", תופס בידו, מרן שקוע בספר, ולא מרים את הראש... מה עשו בסופו של דבר? הוציאו את הספר, לקחו את הספר, ואז הרב נבהל... אצל מרן להחזיר את הספר זה להוציאו לו את החמץ. מרן נבהל! אמרו לו "כבוד הרב, באו כאן להביא לרב ספר, משום שידעו שהרב אוהב תורה".

זיכנו השי"ת ללכת בדרכו הקדושה, ולזכות ליהנות ולהתחמם מאורו הגדול, ולזכות בקרוב לתחיית המתים ולגאולה השלימה, ובא לציון גואל, אמן.

מתוך ספר הזיכרון השנתי למרן זצ"ל קובץ "בית יוסף" שנת תשפ"ג

בהנ"מ הגדול "בבא תמא" קהילת עדת הבוכרים

בולל שבת בצהרים

לבהורים בני עלייה מצטיינים

משמרה ראשונה (ישות):
מהשעה: 1:30

משמרה שניה (חובה):
מהשעה: 2:30

תפילת מנחה (חובה) בשעה 3:30

בהיכל בהמ"ד הגדול
"בבא תמא"
ר"ה' דוד 4 פינת יחזקאל

כל שעת לימוד בתע"ד: 10 ש"ח

יש"ק שעתיים בראש: 25 ש"ח; 30 ש"ח

+ זכות להגלות על פרסים יקרי ערך

סדר מוצאי שבת עם מלגות גבוהות:
משמרה א': בשעה 7:17 משמרה ב': בשעה 8:15
מלח מלכה בשעה 9:15

סדרי זלימוד מיועדים אך ורק למוזרים מגיל בר מצוה

אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו

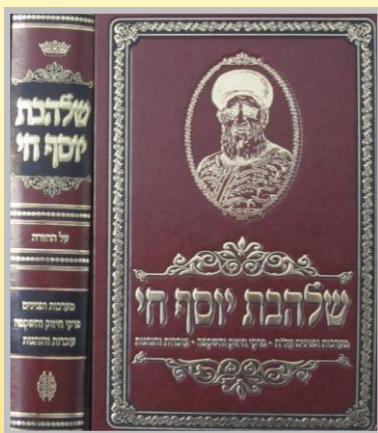
בשורה טובה תדשן עצם

הננו לבשרכם כי לאחר כמה שנים שאזל מהשוק, ניתן עתה להשיג את הספר (רב מכר) על מרן רבינו עובדיה יוסף זצוקל"ה:

"שלהבת יוסף חי"

בכל פרשה מפרשיות התורה: רעיון ופרק מרתק על רבינו זיע"א, ענוותנותו / מידותיו / זהירותו בכבוד ת"ח / זהירותו בכבוד אשתו / אהבתו לתורה / שקיעתו בתורה / התמדתו בימי בחרותו / שקידתו בימי מלכותו / גודל עינוג ובקיאותו / יראתו / מידת האמת שבו / אצילותו / התנזרותו מכסף / בריחתו מכבוד / מלחמתו בבתי משפט / פועלו לחינוך ילדי ישראל / חכמתו ותבונתו / השפעתו / מהפכותיו הרוחניות / ובנוסף עוד 32 פרקים!

מאות סיפורים, עובדות והנהגות שטרם ידועים...

מתוך הסכמת מרן הראש"ל הגאון רבי **יצחק יוסף שליט"א**:

"החידושים על הפרשיות ראויים לאומרו על שולחן שבת, ויחד עם זאת להזכיר את זכרו של מרן מתוך אותן המערכות שכתב המחבר..."

מתוך הסכמת מרן ראש הישיבה הגאון רבי **משה צדקה שליט"א**

"יש בזה חיזוק גדול, ודבר גדול הוא, ובודאי יש מזה נחת רוח גדולה למרן..."

כן ניתן להשיג שאר ספרי המחבר הרה"ג יוסף חי סימן טוב שליט"א שהביאו מתיקות ועריבות התורה מסכתות הש"ס / חופה וקידושין / מילה / סכנה ורפואה / ענייני רשב"י ועוד 054-846-0008/7 / 02-5373570

אורך ימים ושלום זינים וכבוד

מוקדש להצלחות ולבריאות איתנא לכבוד ידיד נפשנו היקר והנאמן אהב התורה ולומדיה אהובנו הר"ר **אייל גרינבאום בן לאה פסיה** שיזוי ולרפואת אביו היקר והנכבד **אורי נתן בן מרים מרטל** שיזוי יפתחו להם הקב"ה שערי אורה, שערי ברכה, שערי בריאות איתנא, שערי שמוחה, וכל אשר יעשו ישיכילו ויעליזו, אמן!

"עץ זינים למוזיקים בל ותומכיה מאשר"

יו"ל לזכות ידידנו האזנים היקרים והנעימים אהבי התורה פטרוני העלון "אשכול יוסף" **מר גדעון זינים** הי"ד ומר **אהרן זינים** הי"ד אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד, בבריאות איתנא ונהורא מעליא עיובע שמוזות וכט"ס. בכלל הברכות יבורך ידידנו היקר שלומי זינים הי"ד מוקדש ומוצלח לע"ז **הוריהם היקרים: סאלם אליה בן מסערה זל, נוריה בת נוריה זל** לע"ז זינים בן נוריה זל, ולע"ז זינים מועלם בן סלימה זל ולע"ז מיכאל בן חזיה זל, ת. נ. צ. ב. ה.

"וקול התור נשמע בארצנו"

להאזנה לשיעורי מוה"ר יוסף זוי סימן טוב שליט"א מוזה"ס "כרם יוסף" ו"אשכול יוסף" עה"ת **073-371-8053** **הספר על מרן זצ"ל זינג והקש: 192** לצינתוק והאזנה בשידור זוי זינג והקש # את השיעורים ניתן להוריד ממערכות "קול הלשון"